

Ο Σακχαρώδης Διαβήτης (ΣΔ) μπορεί να προκαλέσει ποικίλες αγγειακές επιπλοκές, άμεσα ή έμμεσα, μέσω πολύπλοκων παθοφυσιολογικών μηχανισμών, οι οποίες αποτελούν τις σοβαρότερες εκδηλώσεις της νόσου. Οι επιπλοκές αυτές περιλαμβάνουν την δημιουργία αγγειακών βλαβών σε μακροσκοπικό και μικροσκοπικό επίπεδο. Στην πρώτη κατηγορία συγκαταλέγονται η Εγκεφαλική Αγγειακή Νόσος, η Καρδιαγγειακή Νόσος και η Περιφερική Αγγειακή Νόσος, ενώ στην δεύτερη κατατάσσονται επιπλοκές όπως η Διαβητική Νεφροπάθεια, Αμφιβληστροειδοπάθεια και Νευροπάθεια. Η αθηροσκλήρωση είναι ο κύριος μηχανισμός δημιουργίας των μακροαγγειακών επιπλοκών και ο κύριος παράγοντας για την μείωση του προσδόκιμου ζωής των ασθενών με ΣΔ, ενώ η Διαβητική Νεφροπάθεια και Αμφιβληστροειδοπάθεια είναι οι κυριότεροι παράγοντες που συμβάλλουν στη Νεφρική Νόσο τελικού σταδίου και στην τύφλωση, αντίστοιχα. Τις τελευταίες δεκαετίες, παρατηρείται αύξηση της επίπτωσης του διαβήτη παγκοσμίως και σε συνδυασμό με την αύξηση της τάσης του παγκόσμιου πληθυσμού σταδιακά αυξάνεται και ο συνολικός αριθμός των ατόμων με διαβήτη. Έτσι, η θεραπεία και η διαχείριση των αγγειακών επιπλοκών του Σακχαρώδη Διαβήτη αποτελεί μια σύγχρονη πρόκληση για τα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης ανά τον κόσμο.